Lieta nr.1A690226 19/3
ECLI:LV:KURT:2019:1015.1A69022619.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2019.gada 15.oktobrī

Kurzemes rajona tiesa, tiesnese Aija Pomerance, izskatīja rakstveida procesā /pers. A/ sūdzību par Liepājas pilsētas pašvaldības policijas amatpersonas 2019.gada 23.augusta lēmumu nr.D48-640802040/234 un

konstatēja:

2019.gada 6.septembrī Kurzemes rajona tiesā saņemta Liepājas pilsētas pašvaldības policijā 2019.gada 5.septembrī iesniegtā /pers. A/ sūdzība par Liepājas pilsētas pašvaldības policijas amatpersonas 2019.gada 22.augusta lēmumu nr.D48-640802040/234, ar kuru atstāts spēkā 2019.gada 16.augusta protokolā-lēmumā nr. 640802040 nolemtais, t.i. /pers. A/ sodīts ar naudas sodu 40 EUR pēc LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punkta.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka lūdz pārskatīt piemēroto sodu, jo minētais fakts, ka novietojis savu transportlīdzekli stāvlaukumā pie savas mājas nav administratīvs pārkāpums, bet gan pārpratums. Norādījis, ka viņš dzīvo /adrese A/ un viņam ir tiesības novietot transporta līdzekli pie savas mājas, bet nav paspējis saņemt atļauju transportlīdzekļa novietošanai.

Ar lietas materiāliem nodibināts, ka 2019.gada 16.augustā Liepājas pilsētas pašvaldības policijas transporta kontroles nodaļas kārtībnieks /valsts amatpersona/ konstatēja, ka /adrese/, vietā, kur uzstādīta ceļa zīmes Nr.523 ``Stāvēšanas aizlieguma zona`` papildzīme nr.849 ``Izņemot /adrese/ atļaujām 1-190`` darbības zonā stāvēšanai novietots transportlīdzeklis BMW ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/.

Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums nr.640802040 par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu pēc LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punkta un uzlikts naudas sods 40 EUR.

2019.gada 19.augustā saņemts /pers. A/ iesniegums, kurā lūgts noņemt uzlikto nauda sodu sakarā ar stāvēšanas atļaujas nokavētu saņemšanu.

Ar Liepājas pilsētas pašvaldības policijas amatpersonas 2019.gada 22.augusta lēmumu nr.D48-640802040/234 minētais 2019.gada 16.augusta protokols-lēmums atstāts negrozīts un sūdzība noraidīta.

Lēmumā minēts, ka inspektoram bija tiesības un pienākums sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, jo no lietas materiāliem (fotogrāfijām) nepārprotami redzams, ka transportlīdzeklis BMW ar valsts reģistrācijas nr./reģistrācijas numurs/ novietots stāvēšanai /adrese/, vietā, kur uzstādīta ceļa zīmes nr.523 ``stāvēšanas aizlieguma zona``, papildzīme nr.849 ``Izņemot ar /adrese/ atļaujām nr.1-190 darbības zonā``.

CSN 122.3 punkts noteic, ka aizliegts stāvēt 327. ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos – 328 un 329 ceļa zīmes darbība zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523 ceļa zīmi.

Ir konstatēts LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punktā noteiktais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Norādīts, ka saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu nevar tikt piemērots sods ārpus soda ietvariem. Apstākļi, kas saskaņā ar APK 32.pantu ir ņemami vērā, piemērojot administratīvo sodu, ietekmē piemērojamo sodu tikai normatīvajā aktā noteiktās sankcijas ietvaros *(sk.Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 4.janvāra spriedums lietā nr.AA-987-06).*

Iestādei nav rīcības brīvības soda noteikšanā. Tas nozīmē, ka konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrētu soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju.

Tiesa izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietu un iesniegto sūdzību, atzīst, ka lietvedība izbeidzama, bet sūdzības iesniedzējam izsakāms mutveida aizrādījums.

Saskaņā ar LAPK 288.panta pirmo daļu, augstākas iestādes pieņemto lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc personas deklarētās dzīves vietas.

LAPL 289.panta pirmajā daļā noteikts, ka augstākas instances pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā (rajona, pilsētas) tiesā var iesniegt 10 darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas.

Pārbaudot saņemto sūdzību un lietas materiālus, secinu, ka saskaņā ar LAPK 289.^{3} panta pirmo daļu administratīvā pārkāpuma lieta ir piekritīga Kurzemes rajona tiesai. Sūdzības iesniedzējs ir ievērojis LAPK 279.pantā noteikto lēmumu pārsūdzēšanas kārtību.

Saskaņā ar LAPK 289.^{6} panta septīto daļu tiesa izskatot administratīvā pārkāpuma lietu izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar LAPK 286.panta otro daļu augstāka iestāde izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

LAPK 9.pantā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Iestāde ir norādījusi, ka persona ir izdarījusi pārkāpumu, kas kvalificējams pēc LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punkta.

Tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekošs, nav pamata LAPK 289.[12] panta pirmās daļas piemērošanai un atbilstoši LAPK 289.[13] panta trešajai daļai pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai attiecībā par konstatēto administratīvo pārkāpumu, sodītās personas vainu minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Tomēr Liepājas pilsētas pašvaldības policijas amatpersonas 2019.gada 22.augusta lēmums ir atceļams.

Lietā nav strīda par to, ka /pers. E/ ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 122.3.punkta noteikumus, tā izdarot LAPK 149.[10] panta piektās daļas 12.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Likumdevējs LAPK 21.pantā paredzējis tiesai rīcības brīvību, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, izņēmuma gadījumos atzīt izdarīto administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu, izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Likumdevējs LAPK nav noteicis maznozīmīga pārkāpuma legāldefīniciju, kā arī kritērijus, pēc kuriem administratīvo pārkāpumu varētu atzīt par maznozīmīgu. No tiesību teorijas viedokļa jēdziens ``maznozīmīgs pārkāpums`` paliek par nenoteiktu juridisku jēdzienu jeb ģenerālklauzulu, kura satura konkretizācija atstāta tiesību piemērotāja ziņā.

Izvērtējot juridiskās domas attīstību (jaunais Administratīvās atbildības likuma 11.pants) maznozīmīga pārkāpuma satura konkretizācijai ietverams kritērijs, ka personas izdarītais administratīvais pārkāpums konkrētos apstākļos nav radījis tādu apdraudējumu tiesiski aizsargātajām interesēm, lai par to piemērotu sodu.

LAPK 21.panta otrā daļa noteic, ka Ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit *euro* un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Tiesas ieskatā, lai pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, ir jāpastāv arī citiem apstākļiem, kuri konkrētu pārkāpumu atšķir no citiem analoģiskiem pārkāpumiem. Šādai atšķirībai ir vismaz daļēji jāattaisno pārkāpēja rīcība, novietojot transporta līdzekli stāvēšanai neatļautā vietā, turklāt šis atšķirības izpausmei ir jābūt objektīvi konstatējamai attiecībā pret pārējiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Tiesas ieskatā minētais administratīvais pārkāpums atbilst kumulatīviem ``maznozīmīga pārkāpuma`` kritērijiem 1) sūdzības iesniedzējs ir /adrese/ iedzīvotājs (deklarēts), tātad viņam faktiski būtu tiesības novietot transporta līdzekli minētajā stāvlaukumā, ja viņš būtu saņēmis attiecīgu atļauju 2) pirms pārkāpuma viņš vērsies pie personas, lai tiesiskā ceļā iegūtu atļauju transportlīdzekļa novietošanai (pēc paskaidrojumā minētā) jeb atļauja nebija novietota redzamā vietā (pēc paskaidrojuma atradās otrajā automašīnā) 3) administratīvais pārkāpums konkrētos apstākļos nav radījis tādu apdraudējumu tiesiski aizsargātajām interesēm, lai par to piemērotu sodu. Stāvlaukums pie mājas izbūvēts minēto dzīvojamo māju iemītnieku ērtībām. No lietai pievienotajiem fotoattēliem redzams, ka pārkāpuma fiksēšanas brīdī laukumā ir brīvas automašīnu novietojuma vietas. Pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļa satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

LAPK 22.pants noteic, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesai nav radusies pārliecība, ka nauda sods 40 EUR apjomā būtu vienīgais atbildības līdzeklis, lai tiktu sasniegts LAPK 22.pantā noteiktais administratīvā soda mērķis.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12] panta otrajai daļai rajona (pilsētas) tiesa izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Nepastāvot atbildību pastiprinošiem apstākļiem (piem. atkārtotai rīcībai novietot automašīnu minētajā teritorijā bez attiecīgas atļaujas izvietojuma uz automašīnas priekšējā paneļa), minēto administratīvo pārkāpumu konkrētos konstatētos apstākļos tiesa atzīst par maznozīmīgu.

Piemērojot LAPK 21.panta pirmo daļu, tiesvedība lietā ir izbeidzama, bet /pers. E/ izsakāms mutisks aizrādījums.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 21.pantu, 289.[6] , 289.[13] pantu tiesa

nosprieda:

atcelt Liepājas pilsētas pašvaldības policijas 2019.gada 22.augusta lēmumu nr.D48-640802040/234 un tiesvedību lietā izbeigt.

/pers. E/, personas kods /personas kods/, atbrīvot no administratīvās atbildības.

Izteikt /pers.E/, personas kods /personas kods/, mutveida aizrādījumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no nolēmuma pieejamības dienas Kurzemes tiesas kancelejā, sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams Kurzemes rajona tiesas kancelejā 2019.gada 15.oktobrī.

Tiesnese A.Pomerance